

Opinia

w sprawie ustawy z dnia 6 czerwca 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

Uchwalona ustawa nie wykazuje istotnych różnic w odniesieniu do poselskiego projektu ustawy o Państwowej Straży Pożarnej (druk nr 628).

Dlatego opinia moja z dnia 19 grudnia 1990 r. do tego projektu zachowuje aktualność, w szczególności co do zastrzeżeń zgłoszonych do:

art.1 ust.2 przez uzupełnienie go nowym punktem o zadania podejmowania przez P.S.P. akcji zapobiegania pożarom i innym zagrożeniom, zwłaszcza że według ustawy z dnia 6 czerwca 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (art.15) jednostkami ochrony przeciwpożarowej są wyliczone na pierwszym miejscu jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej.

art.57 przez skrócenie wymaganego okresu przesłużenia w określonym stopniu dla nadania kolejnego wyższego stopnia.

art.138 i 139 przez odesłanie do art.290 § 1 i 2 Kodeksu karnego, zamiast tworzenia nowych aktów normatywnych o identycznej treści.

opracował Witold Fermański

11 czerwca 1991 r.

Lesław

Warszawa, dnia 1991.06.12

Opinia
w sprawie ustawy z dnia 6 czerwca 1991 r.
o ochronie przeciwpożarowej.

Uchwalona ustawa odbiega w zasadniczy sposób od treści pierwszego poselskiego projektu ustawy o ochronie przed pożarami (druk nr 310), zresztą później wycofanego, jak i zawiera szereg odmiennych rozwiązań od zawartych w drugim poselskim projekcie ustawy o ochronie przeciwpożarowej (druk nr 310 A).

Pozbawiony się mankamentów dwóch wspomnianych projektów uchwalona ustawa nie nasuwa zastrzeżeń natury legislacyjnej poza dwoma propozycjami natury redakcyjnej do rozważenia.

Art.4 pkt 6 — stanowiący w tym przepisie obowiązek zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi nie może dotyczyć właścicieli, zarządców lub użytkowników budynków, dla których jest skierowany, lecz do podmiotów wymienionych w art.3 ust.1. Proponuję przeto powyższy obowiązek wyłączyć z art.4 i przenieść go do art.6, który jest zaadresowany do urzędów, instytucji, organizacji, podmiotów gospodarczych i osób fizycznych, jako dodatkowy pkt 6.

Art.9 — w sytuacji tam opisaney obowiązek zawiadomienia o niej powinien dotyczyć nie tylko jednej jednostki przeciwpożarowej (bliżej zresztą nieokreślony), lecz "najbliższych właściwych jednostek przeciwpożarowych spośród wymienionych w art.15 pkt 1—6 i 8 w zależności od zachodzącej potrzeby" i w tym kierunku art.9 wymaga uzupełnienia.

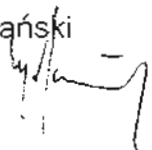
Ponadto zwracam uwagę na błąd maszynowy w art.6 pkt 5 w wyrazie "wyłączenie" zamiast "wyłącznie", ponieważ błąd ten powtarza się we wszystkich tekstach.

Nie przychylam się natomiast do zgłoszonego na posiedzeniu Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Ustawodawczej w dniu 8 maja 1991 r. wniosku mniejszości o wyeliminowanie z art.15 pkt 7 i art. 34 związku ochotniczych straży pożarnych jako nieuzasadnionego i przez Sejm niezaprobowanego.

Opinię sporządził

W.Formański

ZP/107/91

Warszawa, dnia 1991.06.18

Notatka

w sprawie pisma p.W.Jakubowskiego z dnia 11 czerwca 1991 r. zgłaszającego dwie uwagi do uchwalonej przez Sejm ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Rozpoczynam swą notatkę od sprawy formalnej. Autor przedstawiając się jako pracownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych powinien przestrzegać drogi służbowej, gdyż oficjalna korespondencja ze strony Ministerstwa do Senatu powinna być podpisana przez Ministra lub jego zastępcę. Nie mogę zaś aprobować sytuacji, by pewien pracownik innego urzędu zwracał się do Senatu w takiej formie, że "pragnę zwrócić uwagę Senatowi RP aby nie popełnił t.zw. "lapsusu prawnego", " uważam, że ustawy te nie powinny mieć niedomówień i nie wyjaśnionych zagadnień" oraz "proszę Senat RP o wniesienie tych poprawek".

W rzeczy samej zaś uważam, że obie uwagi zasługują na ich merytoryczne rozważenie z następującymi zastrzeżeniami:

do uwagi pierwszej — w art.14 ust.3 można dodać "i jednostek organizacyjnych im podległych i przez nich nadzorowanych", lecz bez dodatku "oraz dla których są organem założycielskim", który może się odnosić tylko do "podmiotów gospodarczych",

do drugiej uwagi — jest nie do przyjęcia w proponowanej formie.

Wprawdzie słusznie autor zwraca uwagę na pominięcie polskich placówek zagranicznych, ale nie można realizacji zadań z zakresem ochrony przeciwpożarowej powierzyć ministrom spraw zagranicznych oraz współpracy gospodarczej z zagranicą w odniesieniu do polskiego mienia za granicą, gdyż w praktyce byłoby to niewykonalne, a łączyłoby się z odpowiedzialnością. Oczywiście na czele polskich placówek zagranicznych stoją bardzo odpowiedzialni pracownicy, jak ambasadorowie czy konsulowie i ich należy obciążyć obowiązkiem realizacji przedmiotowych zadań. Mając powyższe na uwadze nie zachodzi potrzeba uchwalania nowego ustępu w art.14, lecz wystarczy uzupełnić ust.3 tego artykułu przez dodanie wyrazów: "a w stosunku do mienia polskich placówek zagranicznych kierownicy tych placówek".

(W.Formański)

